

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 16.3.2006
COM(2006) 125 τελικό

2006/0043 (CNS)

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

σχετικά με τον τομέα λίνου και κάνναβης

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, όσον αφορά την ενίσχυση για
τη μεταποίηση του λίνου και της κάνναβης που προορίζονται για την παραγωγή ινών,
και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, όσον αφορά την κάνναβη
που είναι επιλέξιμη για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης**

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

σχετικά με τον τομέα λίνου και κάνναβης

Το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1673/2000 του Συμβουλίου περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα του λίνου και της κάνναβης απαιτεί από την Επιτροπή να υποβάλει έκθεση, και, εφόσον είναι αναγκαίο, προτάσεις, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η έκθεση “θα περιλαμβάνει αξιολόγηση των επιπτώσεων της ενίσχυσης στη μεταποίηση, ιδίως όσον αφορά:

- την κατάσταση των παραγωγών όσον αφορά τις καλλιεργούμενες εκτάσεις και τις τιμές,
- τις τάσεις των αγορών κλωστικών ινών και την ανάπτυξη νέων προϊόντων,
- τη βιομηχανία μεταποίησης.

Η έκθεση θα αναφέρει, λαμβάνοντας υπόψη και την εναλλακτική παραγωγή, εάν η βιομηχανία μπορεί να λειτουργήσει σύμφωνα με τις καθορισμένες κατευθύνσεις. Θα εξετάζεται στη δυνατότητα παγίωσης, μετά τη περίοδο εμπορίας 2005/2006, της ενίσχυσης μεταποίησης ανά τόνο των βραχειών ινών λίνου και ινών κάνναβης και της συμπληρωματικής ενίσχυσης ανά εκτάριο λίνου που αναφέρεται στο άρθρο 4.”

Ο στόχος της έκθεσης αυτής είναι να δώσει απάντηση στα ερωτήματα αυτά. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή έλαβε υπόψη την ανάλυση και τα αποτελέσματα στην έκθεση αξιολόγησης για τον τομέα λίνου και κάνναβης, που περατώθηκε τον Οκτώβριο του 2005.

1. ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΛΙΝΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΝΑΒΗΣ

Η τελευταία μεταρρύθμιση της κοινής οργάνωσης αγοράς λίνου και κάνναβης που προορίζεται για την παραγωγή ινών έλαβε χώρα το 2000. Η μεταρρύθμιση αυτή εισήγαγε τη χορήγηση ενισχύσεων για τη μεταποίηση αχύρων λίνου και κάνναβης που προορίζονται για την κατασκευή ινών. Η ενίσχυση αυτή χορηγείται στους μεταποιητές, ενώ οι παραγωγοί αχύρων λίνου και κάνναβης ωφελούνται από το γενικό καθεστώς στήριξης για αροτραίες καλλιέργειες. Η πρόθεση ήταν να αποφευχθεί η κερδοσκοπική καλλιέργεια, η οποία αυξήθηκε στο πλαίσιο του προηγούμενου καθεστώτος, και να προαχθεί η παραγωγή μακρών ινών λίνου με τη χορήγηση υψηλότερου ποσοστού ενίσχυσης σε αυτές. Τα αποτελέσματα ήταν πολύ θετικά: εξαφανίστηκε η παραγωγή που στηριζόταν στη χορήγηση επιδοτήσεων, ενώ η παραγωγή μακρών ινών λίνου αυξήθηκε σημαντικά. Ο τρέχων προϋπολογισμός της ΚΟΑ για τον λίνο και τη κάνναβη ανέρχεται συνολικά σε μόνο 20 εκατομμύρια ευρώ περίπου.

Η ενίσχυση που χορηγείται σε εγκεκριμένες επιχειρήσεις πρώτης μεταποίησης στηρίζεται στη ποσότητα συγκεκριμένων ινών που παράγονται όντως από άχυρα που καλύπτονται από σύμβαση πώλησης/αγοράς.

Το ποσό της ενίσχυσης ανέρχεται:

1. για τις μακρές ίνες λίνου:
 - σε 160 ευρώ ανά τόνο για τις περιόδους εμπορίας 2002/2003 έως 2005/2006,
 - σε 200 ευρώ ανά τόνο από την περίοδο εμπορίας 2006/2007 και μετέπειτα·

2. για τις βραχείες ίνες λίνου και κάνναβης (που περιέχουν έως 7,5% ξένες ύλες και συσσωματωμένες ίνες):
- σε 90 ευρώ ανά τόνο για τις περιόδους εμπορίας 2001/2002 έως 2005/2006.

Υπό ορισμένους όρους, τα κράτη μέλη επιτρέπεται επίσης να χορηγούν ενισχύσεις για βραχείες ίνες λίνου που περιέχουν από 7,5% έως 15% ξένες ύλες και συσσωματωμένες ίνες και για ίνες κάνναβης που περιέχουν ξένες ύλες και συσσωματωμένες ίνες από 7,5% έως 25%.

Η ενίσχυση μεταποίησης χορηγείται για μία μέγιστη εγγυημένη ποσότητα (ΜΕΠ) ανά έτος εμπορίας η οποία ανέρχεται σε 80 823 τόνους για τις μακρές ίνες λίνου και σε 146 296 τόνους για τις βραχείες ίνες λίνου και κάνναβης. Οι ποσότητες αυτές κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών ως εθνικές εγγυημένες ποσότητες (ΕΕΠ). Επιτρέπονται οι μεταφορές ποσοστώσεων μεταξύ μακρών ινών λίνου και βραχειών ινών λίνου με εφαρμογή ενός συντελεστή ισοδυναμίας που διατηρεί τη μεταφορά αυτή ουδέτερη από απόψεως προϋπολογισμού.

Προκειμένου να στηριχθεί η παραδοσιακή παραγωγή μακρών ινών λίνου σε ορισμένες περιοχές των Κάτω Χωρών, του Βελγίου και της Γαλλίας, χορηγούνται πρόσθετες μεταβατικές ενισχύσεις μεταποίησης σε εγκεκριμένες επιχειρήσεις αρχικής μεταποίησης.

1.1. Λίνος

1.1.1. Καλλιεργούμενες εκτάσεις και παραγωγή

Μετά την τελευταία διεύρυνση, η Κοινότητα αντιπροσωπεύει περισσότερο από το 20% των εκτάσεων που καλλιεργούνται με λινό σε όλο τον κόσμο (περίπου 500 000 ha σύμφωνα με τον FAO). Το 2004, οι περιοχές που καλλιεργούντο με λινό συγκεντρώνονταν σε πέντε βασικές χώρες παραγωγής: Γαλλία (65%), Βέλγιο (15%), Πολωνία (7%), Τσεχική Δημοκρατία (4,4%) και Κάτω Χώρες (3,6%).

Από το 2001, οι εκτάσεις που καλλιεργούνται με λινό σταθεροποιήθηκαν σε 120 000 περίπου ha στην Ευρώπη των 25, σχεδόν στο επίπεδο στο οποίο βρίσκονταν πριν αρχίσει η εφαρμογή πρακτικών προώθησης της παραγωγής με επιδοτήσεις (το 1999, οι καλλιεργούμενες εκτάσεις ανέρχονταν συνολικά σε 233 000 ha).

Οι καλλιεργούμενες με λινό εκτάσεις αυξήθηκαν σημαντικά στη Γαλλία (έως και 25 000 ha), ιδίως στη Νορμανδία, καθώς και στο Βέλγιο/Βόρειο Βαλονία (αύξηση 6 500 ha). Στις Κάτω Χώρες, οι καλλιεργούμενες με λινό εκτάσεις αυξήθηκαν σε περιορισμένο βαθμό (κατά 500 ha).

Η μακροπρόθεσμη τάση στην παραγωγή αχύρων λίνου παρουσιάζει έντονες διακυμάνσεις. Η παραγωγή έφθασε σε 775 000 τόνους το 2004, από τους οποίους το 86% καλλιεργήθηκε στη Γαλλία και στο Βέλγιο. Το μερίδιο των νέων κρατών μελών παραμένει περιθωριακό σε επίπεδο 10% περίπου του συνόλου (παραγωγή 80 000 τόνων το 2004). Παρά τη μείωση της συνολικής καλλιεργούμενης έκτασης μετά τη μεταρρύθμιση, η παραγωγή αχύρων δείχνει ανοδική τάση (κατά 192 000 τόνους μεταξύ 1999 και 2004), επιβεβαιώνοντας την εξαφάνιση της κερδοσκοπικής καλλιέργειας.

Όσον αφορά την παραγωγή ινών, μεταξύ του 2000 και 2004, ο όγκος μακρών ινών λίνου στην Ευρώπη των 15 αυξήθηκε από 93 500 τόνους σε 136 500 τόνους (60%) και των βραχειών ινών λίνου από 41 000 τόνους σε 60 000 τόνους (65%)¹.

Οι βραχείες ίνες λίνου αποτελούν γενικά παραπροϊόν της παραγωγής μακρών ινών λίνου. Η έκθεση αξιολόγησης υπογραμμίζει ότι δεν υπάρχουν εγκαταστάσεις μεταποίησης που να ασχολούνται αποκλειστικά και μόνο με την παραγωγή βραχειών ινών λίνου στην ΕΕ, εκτός από λίγες μονάδες με πολύ περιορισμένες εμπορικές δραστηριότητες, όπως είναι:

- δύο πιλοτικές μονάδες στο Ηνωμένο Βασίλειο·
- δύο εγκαταστάσεις που παρασκευάζουν πολτό για ειδικά χαρτιά στη Γαλλία εκτός του καθεστώτος στήριξης (λόγω των ποσοστών ξένων υλών)·
- μία μονάδα στη Γερμανία, με παραγωγή μικρότερη από 150 τόνους ετησίως.

Στα νέα κράτη μέλη, οι διέξοδοι για ίνες λίνου συνεχίζουν να είναι η βιομηχανία υφασμάτων και παραδοσιακές εφαρμογές στη σχοινοποιία. Οι βραχείες ίνες λίνου δεν παράγονται σε ειδικευμένες εγκαταστάσεις αλλά είναι παραπροϊόντα της παρασκευής μακρών ινών. Μόνο στη Σλοβενία καλλιεργείται ο λίνος με στόχο την παραγωγή βραχειών ινών λίνου (100 περίπου τόνοι παράχθηκαν το 2004, έναντι 400 τόνων των 2001).

Η ποιότητα των μακρών ινών λίνου ποικίλλει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών.

1.1.2. Τιμές

Σύμφωνα με την έκθεση αξιολόγησης, οι τιμές αχύρων λίνου στη Γαλλία ανήρχοντο κατά μέσο όρο γύρω στα 248 ευρώ/τόνο το 2001 και 2003, αλλά αυξήθηκαν σε 272 ευρώ/τόνο το 2002.

Στην αγορά μακρών ινών λίνου, παρά την έντονη ζήτηση εξαγωγών, οι τιμές μειώθηκαν σε σχέση με την ανατίμηση του ευρώ έναντι του αμερικανικού δολαρίου. Η τιμή για μακρές ίνες λίνου μειώθηκε κατά 30% κατά τη διάρκεια της περιόδου 2000/2001 έως 2003/2004 πριν την σταθεροποίησή της σε 1 600 ευρώ/τόνο το 2004.

Όσον αφορά τις τιμές βραχειών ινών λίνου, μεταξύ του Ιουλίου 2001 και του Ιουλίου 2004, αναφέρθηκε απότομη μείωση 25 έως 30% στο Βέλγιο, στη Γαλλία και στις Κάτω Χώρες. Εντούτοις, οι τιμές παρουσιάζουν μεγάλες διακυμάνσεις ανάλογα με τον οικονομικό προορισμό των ινών:

- βιομηχανία ειδικού χάρτου 170: ευρώ/τόνο,
- υφαντικές ίνες: 345 ευρώ/τόνο,
- μη υφαντικά υλικά: 400 ευρώ/τόνο,
- συνθετικές ύλες: 500 ευρώ/τόνο.

Κατά γενικό κανόνα, το ακαθάριστο περιθώριο κέρδους ανά εκτάριο διευρύνθηκε μεταξύ του 1999 και του 2003. Παρά το ότι η μεταρρύθμιση του 2000 οδήγησε σε

¹ Οι ποσότητες ινών που παράχθηκαν δεν αντιστοιχούν κατ'ανάγκη με εκείνες που έλαβαν ενίσχυση μεταποίησης.

πτώση των επιδοτήσεων, οι ευνοϊκές τάσεις της αγοράς και η πλούσια συγκομιδή αντιστάθμισαν τη μείωση αυτή.

Πριν τη μεταρρύθμιση, οι περισσότεροι παραγωγοί ελάμβαναν το ένα τέταρτο της ενίσχυσης ανά εκτάριο για το λίνιο για παραγωγή ινών και το υπόλοιπο 75% καταβαλλόταν στον μεταποιητή. Μετά τη μεταρρύθμιση, το μερίδιο των καλλιεργητών στις επιδοτήσεις αυξήθηκε κατά περισσότερο από 60%. Με τον τρόπο αυτό, τα εισοδήματα των παραγωγών εξαρτώνται λιγότερο από τις διακυμάνσεις των τιμών.

1.1.3. Τάσεις της αγοράς και βιομηχανία μεταποίησης

Η ευρωπαϊκή παραγωγή **μακρών ινών λίνου** χρησιμοποιείται συνήθως στην υφαντουργία. Τα μερίδια των αγορών φαίνονται ότι παρέμειναν σταθερά κατά τα πρόσφατα έτη μεταξύ του κλάδου ένδυσης (50%), των οικιακών λευκών ειδών (20%) και της οικιακής διακόσμησης (13%), ενώ το υπόλοιπο χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή προϊόντων όπως είναι σκοινιά και φίλτρα (17%).

Τον περασμένο χρόνο, εξάχθηκε σχεδόν το 70% των μακρών ινών λίνου – κυρίως στην Κίνα (50%). Η ζήτηση για μακρές ίνες λίνου οφείλεται στην επέκταση της κινεζικής υφαντουργίας, ενώ οι εξαγωγές προς την Κίνα αυξήθηκαν κατά μέσο κατά 20% ετησίως μεταξύ του 1999 και του 2003. Μεταξύ των άλλων εμπορικών εταίρων περιλαμβάνονται η Ρωσία και ορισμένα νέα κράτη μέλη (Πολωνία, Τσεχική Δημοκρατία και Λιθουανία).

Η μεγάλη ζήτηση από την Κίνα φαίνεται ότι οδήγησε τους ευρωπαίους παραγωγούς (ιδίως τους γάλλους) να ευνοήσουν την ποσότητα εις βάρος της ποιότητας.

Είναι δύσκολο να υπολογιστεί ποσοτικά επακριβώς ο τελικός προορισμός των ινών λίνου μετά από περαιτέρω μεταποίηση σε μη κοινοτικές χώρες. Ορισμένα ημιτελή και τελικά υφαντουργικά προϊόντα που περιέχουν ευρωπαϊκές ίνες λίνου επανεξάγονται από την Κίνα, ιδίως προς την Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι εισαγωγές λινών ενδυμάτων από την Κίνα στην ΕΕ αυξήθηκε κατά 50% ετησίως από το 1999 έως το 2003.

Οι κοινοτικές εξαγωγές μεταποιημένων υφαντουργικών προϊόντων στις ΗΠΑ μειώθηκαν κατά 10% για τα υφάσματα και κατά 25% για τα ενδύματα μεταξύ 1999 και 2003.

Ο κύκλος εργασιών για τον κλάδο μακρών ινών λίνου σταθεροποιήθηκε σε 200 περίπου εκατομμύρια ευρώ κατά την περίοδο 2000–2004 (183,7 εκατομμύρια ευρώ το 2003) λόγω της αύξησης των ποσοτήτων που πουλήθηκαν σε συνδυασμό με μία σταθερή πτώση των τιμών.

Στην περίπτωση **βραχειών ινών λίνου**, η κλωστοϋφαντουργία απορρόφησε το 40% περίπου της παραγωγής για υφάσματα από καθαρό λίνιο ή πολύινα υλικά με βαμβακερές ή συνθετικές ίνες. Οι κυριότερες εξελίξεις στην αγορά αυτή από το 1999 ήταν η πτωτική τάση της ευρωπαϊκής νηματουργίας και η αύξηση των εξαγωγών προς την Κίνα και το Χονγκ Κονγκ.

Από το 1999, η αγορά βραχειών ινών προσαρμόστηκε σε νέες τεχνικές εφαρμογές. Η παραγωγή ινών που χρησιμοποιούνται για τον σκοπό αυτό σχεδόν τετραπλασιάστηκε μεταξύ του 1999 και του 2003, από 4 800 σε 18 500 τόνους, που ισοδυναμεί με ποσοστό 9% και 25% αντίστοιχα όλων των βραχειών ινών.

Το μερίδιο της χαρτοβιομηχανίας, συμπεριλαμβανομένου του χαρτιού για την κατασκευή τσιγάρων και των τεχνικών χαρτιών, παρέμεινε σταθερό από απόψεως όγκου (25 000 τόνοι ετησίως), αλλά το μερίδιό της στη συνολική παραγωγή οίνων μειώθηκε από 45% σε 34%. Επίσης, επλήγη από τον αυξανόμενο ανταγωνισμό των ινών ξύλου. Παρά τις χαμηλές τιμές, η χαρτοβιομηχανία παραμένει μία ελκυστική διέξοδος για βραχείες ίνες λίνου δεδομένου ότι μπορεί να απορροφήσει μεγάλες ποσότητες και δεν απαιτεί ίνες υψηλής ποιότητας.

Οι νέες τεχνικές εφαρμογές για βραχείες ίνες λίνου αντιπροσωπεύουν το 25% της παραγωγής, από το οποίο μόνο μικρό μέρος (2,5%) προορίζεται για την κατασκευή μη υφασμένων υλικών, όπως είναι τα γαιουφάσματα και τα γεωργικά υφάσματα κάλυψης ή μόνωσης. Η παραγωγή συνθετικών υλικών για την αυτοκινητοβιομηχανία αποτελεί την πλέον προηγμένη νέα διέξοδο (ιδιαίτερα στη Γερμανία), χρησιμοποιώντας 16 500 τόνους (23% όλων των βραχειών ινών λίνου). Για τον σκοπό αυτό, οι ίνες λίνου μεταποιούνται σε θερμοπλαστικά υλικά χάρη στο μικρό βάρος τους και την καλή αντίστασή τους στις συγκρούσεις. Η αγορά αυτή θεωρείται πολλά υποσχόμενη εάν, αφενός, οι τιμές των ινών λίνου παραμείνουν σταθερές και, αφετέρου, οι τιμές εξωτικών ινών (sisal, kenaf, jute, κλπ.) δεν μειωθούν σημαντικά. Η εγγύηση τακτικού εφοδιασμού οίνων αποτελεί ένα σοβαρό περιορισμό για τη βιομηχανία και, για το λόγο αυτό, ο ανταγωνισμός των εξωτικών ινών είναι έντονος. Η γερμανική αυτοκινητοβιομηχανία αποφάσισε να διαφοροποιήσει τις προμήθειές της σε ίνες όταν, το 2001, η παραγωγή λίνου στην Ευρώπη μειώθηκε λόγω κακών καιρικών συνθηκών.

Βάσει των μέσων τιμών, η συνολική αξία της αγοράς για βραχείες ίνες λίνου μπορεί να εκτιμηθεί σε 25 περίπου εκατομμύρια ευρώ. Οι υφαντικές χρήσεις αποτελούν τη βασική πηγή εσόδων (10 εκατομμύρια ευρώ) και ακολουθούν τα συνθετικά υλικά για την αυτοκινητοβιομηχανία (8,5 εκατομμύρια ευρώ). Η χαρτοβιομηχανία συμμετέχει μόνο με 4,2 εκατομμύρια ευρώ. Τα μη υφασμένα υλικά αντιπροσωπεύουν 0,7 εκατομμύρια ευρώ.

Οι ικανότητες για δεύτερη μεταποίηση βραχειών ινών λίνου αυξήθηκαν σημαντικά από τη μεταρρύθμιση λόγω της καλύτερης χρήσης των υφισταμένων ικανοτήτων και της κατασκευής νέων μονάδων καθαρισμού.

1.2. Κάνναβη

1.2.1. Καλλιεργούμενες εκτάσεις και παραγωγή

Η ΕΕ κατέχει ένα σχετικά σημαντικό μερίδιο της παγκόσμιας παραγωγής κάνναβης με 15 000 ha (29% των 52 000 ha που καλλιεργούνται σε όλο τον κόσμο σύμφωνα με τον FAO). Οι καλλιεργούμενες με κάνναβη εκτάσεις παρέμειναν σχετικά σταθερές από το 2001, αλλά αντιπροσωπεύουν ακόμη ένα αμελητέο μερίδιο των αροτραίων καλλιεργειών. Είναι πολύ λιγότερες από το 1998, όταν η παραγωγή με επιδοτήσεις έφθασε στο επίπεδο ρεκόρ των 40 000 ha.

Η καλλιέργεια κάνναβης συγκεντρώνεται κυρίως σε έξι κράτη μέλη που αντιπροσωπεύουν το 90% των καλλιεργούμενων με κάνναβη εκτάσεων στην Ευρώπη των 25 το 2004: Γαλλία (54%), Γερμανία (11%), ΗΒ (9%), Πολωνία (6%), Ιταλία (6%) και Ισπανία (4%). Τα νέα κράτη μέλη αντιπροσωπεύουν το 11% των καλλιεργούμενων με κάνναβη εκτάσεων στην Ευρώπη των 25 (Πολωνία 6%, Ουγγαρία 3% και Τσεχική Δημοκρατία 2%). Εντούτοις, αξίζει να σημειωθεί ότι στην Ουγγαρία, η καλλιεργούμενη με κάνναβη έκταση ήταν πολύ μεγάλη τη δεκαετία του

1980 (περισσότερα από 60 000 ha το 1987, 55% υψηλότερη από το σύνολο της ΕΟΚ).

Η παραγωγή αχύρου κάνναβης στην ΕΕ παρουσιάζει μεγάλες διακυμάνσεις και έχει σχέση με τις διακυμάνσεις στις καλλιεργούμενες εκτάσεις, ιδίως στη Γαλλία. Από το 2000 έως το 2004, η παραγωγή αχύρου κάνναβης ανέρχεται κατά μέσο όρο σε 86 000 περίπου τόνους (με ανώτατο επίπεδο 101 000 τόνων το 2003, συμπίπτοντας με τη μέγιστη καλλιεργούμενη έκταση 18 000 ha).

Η παραγωγή ινών κάνναβης δείχνει ανοδική τάση και έφθασε σε 28 000 τόνους το 2000 και σε 31 000 τόνους περίπου το 2004².

1.2.2. Τιμές

Πριν τη μεταρρύθμιση του 2000, η στρεμματική ενίσχυση κάνναβης καταβαλλόταν πλήρως στους καλλιεργητές. Με τη μεταρρύθμιση, μειώθηκε τόσο η συνολική στήριξη όσο και η ενίσχυση που καταβάλλεται απ'ευθείας στον καλλιεργητή. Εντούτοις, οι τιμές αγοράς που καταβάλλονται από τους μεταποιητές στους παραγωγούς αυξήθηκαν: στη Γερμανία οι τιμές αχύρου σχεδόν διπλασιάστηκαν μετά τη μεταρρύθμιση (από 80 ευρώ έως 145 ευρώ ανά τόνο)· , στο Ηνωμένο βασίλειο αυξήθηκαν κατά 22% (από 90 £ το τόνο το 2001 σε 110 £ το 2004). Στη Γαλλία, κατά την τελευταία τριετία, οι μεταποιητές κάνναβης αντιμετώπισαν την αύξηση των τιμών του αχύρου πωλώντας τις ίνες τους στη χαρτοβιομηχανία. Στη χώρα αυτή, οι τιμές αχύρου αυξήθηκαν από 60 σε 72 ευρώ ανά τόνο μετά τη μεταρρύθμιση.

Υπάρχουν μεγάλες διαφορές μεταξύ των τιμών των ινών που χρησιμοποιούνται στη βιομηχανία ειδικού χάρτου (κατά μέσο όρο 371 ευρώ/τόνο το 2003) και εκείνων που χρησιμοποιούνται για τεχνικές εφαρμογές (500 ευρώ/τόνο για μη υφασμένα υλικά και 600 ευρώ/τόνο για πλαστικές ενώσεις). Μεταξύ του 1999 και του 2003, οι τιμές ινών για τη χαρτοβιομηχανία αυξήθηκαν απότομα κατά 27%. Αυτό εξηγείται κυρίως από τη ρύθμιση μεταξύ των μεταποιητών και της χαρτοβιομηχανίας για την αντιστάθμιση της μείωσης της κοινοτικής ενίσχυσης. Εντούτοις, ακόμη και εάν η χαρτοβιομηχανία δέχθηκε να πληρώσει υψηλότερες τιμές στους μεταποιητές ινών κάνναβης, φαίνεται ότι, μακροπρόθεσμα, ο ανταγωνισμός από τις τριπλάσια έως τετραπλάσια φθηνότερες ίνες ξύλου θα μπορούσε να επηρεάσει σοβαρά την αγορά αυτή, συμπεριλαμβανομένης και της αγοράς για ειδικά χαρτιά.

1.2.3. Τάσεις της αγοράς και βιομηχανία μεταποίησης

Μετά από τη μείωση της χρήσης στη χαρτοβιομηχανία το 2001 και το 2002, η αγορά αυτή επέστρεψε πάλι το 2003 στον όγκο ινών που χρησιμοποιήθηκαν το 1999: 86% της συνολικής παραγωγής ινών κάνναβης (20 700 τόνοι).

Τα συνθετικά υλικά για την αυτοκινητοβιομηχανία αυξήθηκαν από 1 770 τόνους σε 2 470 τόνους (περίπου 10%) ενώ 824 τόνοι χρησιμοποιήθηκαν σε μη υφασμένα υλικά για κατασκευές και μονώσεις. Η αγορά υλικών μόνωσης δεν πέτυχε την αναμενόμενη αύξηση λόγω μη ευνοϊκής διαφοράς τιμών και χαμηλότερων τεχνικών επιδόσεων απ'ό,τι οι ανταγωνιστικές ίνες. Παραμένει αρκετά σταθερή από απόψεως όγκου.

² Οι βραχείες ίνες λίνου αποτελούν γενικά παραπροϊόν της παραγωγής μακρών ινών λίνου.

Ο κύκλος εργασιών της αγοράς ινών κάνναβης πλησιάζει τα 10 εκατομμύρια ευρώ. Το μεγαλύτερο μέρος του ποσού αυτού (7,7 εκατομμύρια ευρώ) οφείλεται στη χαρτοβιομηχανία. Η βιομηχανία συνθετικών υλικών συμμετέχει με 1,2 εκατομμύρια ευρώ και τα μη υφασμένα υλικά με 0,4 εκατομμύρια ευρώ. Λαμβάνοντας υπόψη τις εξελίξεις της αγοράς, η μείωση του ποσού της ενίσχυσης δεν επηρέασε την ανταγωνιστικότητα των τιμών των ινών κάνναβης έναντι των βασικών ανταγωνιστικών προϊόντων (βραχείες ίνες λίνου και ίνες ξύλου). Αυτό μπορεί να οφείλεται σε τρεις βασικούς λόγους:

- σταθερότητα των περιθωρίων κέρδους χάρη στις πωλήσεις παραπροϊόντων, οι οποίες αντιπροσωπεύουν το 50% των εσόδων των μεταποιητών·
- οι ίνες κάνναβης (όπως και οι βραχείες ίνες λίνου) είναι κατάλληλες για συγκεκριμένη ζήτηση. Επί παραδείγματι, η καπνοβιομηχανία απαιτεί σταθερή σύνθεση στον εφοδιασμό της με χαρτί·
- μια καλά οργανωμένη χαρτοβιομηχανία: ορισμένοι μεταποιητές κάνναβης υπέγραψαν αποκλειστικές συμβάσεις πώλησης με χαρτοβιομηχανίες.

Η αύξηση της παραγωγικής ικανότητας για ίνες κάνναβης ήταν μέτρια, οδηγώντας σε κορεσμό των βασικών μονάδων παραγωγής (ιδιαίτερα στη Γαλλία), οι οποίες τώρα σχεδιάζουν περαιτέρω επενδύσεις προκειμένου να ανταποκριθούν στην επέκταση των νέων αγορών (τεχνικές ίνες). Η σημερινή παραγωγική ικανότητα ινών κάνναβης ανέρχεται σε 35 000 τόνους· στο μέλλον, θα μπορούσε να αυξηθεί ακόμη και κατά 23 000 τόνους.

Η βασική ικανότητα αναπλήνισης για άχυρα κάνναβης βρίσκεται σε δέκα περίπου σημεία της Γαλλίας, του ΗΒ, της Γερμανίας και των Κάτω Χωρών. Η ικανότητα αναπλήνισης στην Ευρώπη των 15 ανήρθε συνολικά σε 107 000 περίπου τόνους άχυρου κατά την περίοδο 2004/2005.

1.3. Συμπεράσματα για την ανάπτυξη του κλάδου

Το 90% σχεδόν του συνολικού κύκλου εργασιών ύψους 216,5 εκατομμυρίων ευρώ για ίνες λίνου και κάνναβης το 2003 προήλθαν από την αγορά της “υφαντουργίας”. “Τα ειδικά και τεχνικά χαρτιά” αντιπροσώπευαν το 8%, τα “συνθετικά υλικά” το 4% και τα “μη υφασμένα υλικά” το 1%.

1. Υφάσματα: μετά τη μεταρρύθμιση, η αγορά υφασμάτων αυξήθηκε σημαντικά, λόγω της ζήτησης της Κίνας.

Η ενίσχυση μεταποίησης είχε μικρότερες επιπτώσεις στις παρεπόμενες δραστηριότητες της ευρωπαϊκής κλωστοϋφαντουργίας (κλωστήρια και εξαγωγές). Η βασική συμβολή της συνδέεται με τις προηγούμενες γεωργικές δραστηριότητες όπου η ενίσχυση διατηρεί το ακαθάριστο περιθώριο κέρδους ανά εκτάριο, το οποίο διατήρησε την ελκυστικότητα της καλλιέργειας λίνου και κάνναβης.

2. Χαρτί: η αγορά για ειδικά και τεχνικά χαρτιά αποτελεί τη βασικότερη διέξοδο για τις ίνες κάνναβης και δεν είναι καθόλου αμελητέα η διέξοδος για βραχείες ίνες λίνου.

Αξίζει να σημειωθεί ότι, αντίθετα με τις μακρές ίνες λίνου, με τις οποίες εφοδιάζονται κυρίως βιομηχανίες εκτός της ΕΕ, η παραγωγή ινών κάνναβης και βραχείων ινών λίνου στηρίζει την ευρωπαϊκή βιομηχανία, η οποία συχνά βρίσκεται κοντά σε περιοχές στις οποίες παράγονται οι ίνες αυτές.

3. Συνθετικά υλικά: η διεξόδος αυτή, ακόμη και εάν παρουσιάζει περιορισμένη αξία και όγκο, παρουσίασε μεγάλη αύξηση από το 2000, ιδιαίτερα για τις βραχείες ίνες λίνου. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η ενίσχυση μεταποίησης συνέβαλε σημαντικά στις νέες αυτές εφαρμογές στηρίζοντας τις δαπάνες για έρευνες και ανάπτυξη καθώς και την επέκταση των επιχειρήσεων. Η κατάργηση του σημερινού καθεστώτος ενισχύσεων στη φάση αυτή θα μπορούσε να απειλήσει την ίδια την ύπαρξη της διεξόδου αυτής.
4. Μη υφασμένα υλικά: αυτή είναι μία ήσσονος σημασίας διεξόδος για τις ίνες κάνναβης και τις βραχείες ίνες λίνου. Η βασική αγορά αφορά την παραγωγή μονωτικών πλαισίων. Η ανάπτυξή της είναι περιορισμένη λόγω του ότι τα προϊόντα που στηρίζονται σε φυσικές ίνες είναι ακριβότερα και χαμηλότερης τεχνικής ποιότητας από ό,τι οι ανταγωνιστικές ίνες.

Η ενίσχυση μεταποίησης για μακρές ίνες, μαζί με την ευνοϊκή κατάσταση της αγοράς που δημιουργήθηκε από τη ζήτηση της Κίνας, έχει συμβάλει στη θεαματική αύξηση της παραγωγής λίνου. Η αύξηση αυτή συνδέεται με την επέκταση της μεταποιητικής ικανότητας των υφισταμένων επιχειρήσεων και η ενίσχυση έχει επιτρέψει ορισμένες επενδύσεις σε εξοπλισμούς, έρευνα και προώθηση.

Όσον αφορά την κάνναβη, η θετική επίπτωση της ενίσχυσης στην οικονομική ισορροπία των επιχειρήσεων επέτρεψε την αύξηση της τιμής αγοράς για το άχυρο κάνναβης καθώς και επενδύσεις σε Έρευνα & Ανάπτυξη και σε νέες αγορές. Η ενίσχυση δημιούργησε επίσης σταθεροποίηση (ή μικρή βελτίωση) του εφοδιασμού των βιομηχανιών κατάντη, τόσο για χαρτί όσο και για νέες διεξόδους (η ενίσχυση αποτελεί σταθεροποιητικό παράγοντα, ο οποίος διασφαλίζει στις βιομηχανίες βιωσιμότητα του εφοδιασμού τους).

2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ

Οι πληροφορίες που διατίθενται για τα αποτελέσματα της μεταρρύθμισης του 2000 στα κράτη μέλη της Ευρώπης των 15 είναι περιορισμένες λόγω του γεγονότος ότι χρειάζονται 22 μήνες για να μεταποιηθεί το άχυρο σε ίνες και τα οριστικά αυτά στοιχεία προκύπτουν μετά από την παρέλευση διετίας και πλέον μετά την έναρξη της σχετικής περιόδου εμπορίας. Επιπροσθέτως, η περίοδος 2001/2002 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αντιπροσωπευτική περίοδος εμπορίας λόγω του ότι η παραγωγή επηρεάστηκε σοβαρά από δυσμενείς καιρικές συνθήκες.

Ορισμένα νέα κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη λάβει οποιαδήποτε ενίσχυση μεταποίησης. Εντούτοις, οι μεταποιητές στις χώρες αυτές επενδύουν προκειμένου να προσαρμόσουν τις εγκαταστάσεις τους προς την κοινοτική νομοθεσία.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, μπορούν να εξαχθούν μόνο περιορισμένα συμπεράσματα σχετικά με την αποτελεσματικότητα του συστήματος ενίσχυσης στη μεταποίηση. Είναι δύσκολο να εξεταστεί εάν θα πρέπει να επεκταθεί η ενίσχυση για βραχείες ίνες και η πρόσθετη ενίσχυση ανά εκτάριο λίνου πέραν της περιόδου εμπορίας 2005/2006. Εντούτοις, μπορούν να εξαχθούν ορισμένα συμπεράσματα με βάση τα διαθέσιμα δεδομένα και τις πληροφορίες των επιχειρηματιών.

2.1. Σημασία της ενίσχυσης για τις κατάντη βιομηχανίες

Η ενίσχυση στη μεταποίηση επέτρεψε στον κλάδο παραγωγής ινών να αναπτυχθεί και οδήγησε στη σταθεροποίηση των βασικών διεξόδων.

Όσον αφορά τον **λίνο**, οι διέξοδοι αγοράς για μακρές ίνες αυξήθηκαν σημαντικά κατά την περίοδο 2001–2004. Εντούτοις, η τάση αυτή θα μπορούσε να πάρει διαφορετική κατεύθυνση εάν υπάρξει πτώση της ζήτησης από την Κίνα ή/και στις τιμές, δυσμενής ισοτιμία συναλλάγματος, κλπ. Στην παρούσα ευνοϊκή κατάσταση, είναι δύσκολο να εκτιμηθεί ο ρόλος αυτής της ίδιας της ενίσχυσης δεδομένου ότι η αγορά παρουσιάζει μεγάλη κερδοφορία.

Στην περίπτωση της **κάνναβης**, η κυριότερη διέξοδος είναι η βιομηχανία ειδικών χαρτιών. Οι νέες τεχνικές εφαρμογές (συνθετικά υλικά) δεν έχουν ακόμη φθάσει σε ευρείας κλίμακας αναπτυξιακή φάση. Η κατάργηση της ενίσχυσης στη φάση αυτή θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την περαιτέρω ανάπτυξη της διεξόδου αυτής. Άλλες διέξοδοι, όπως είναι τα μονωτικά υφάσματα, δεν αναπτύχθηκαν επίσης όπως αναμενόταν αρχικά λόγω των λιγότερο ανταγωνιστικών τιμών τους σε σύγκριση με ανταγωνιστικές ίνες, όπως είναι οι ίνες υάλου και άλλες συνθετικές ίνες.

2.2. Ενίσχυση για βραχείες ίνες

Η εφαρμογή της ισχύουσας ΚΟΑ θα μπορούσε να σημαίνει την εξαφάνιση της ενίσχυσης στη μεταποίηση βραχείων ινών από την περίοδο εμπορίας 2006/2007.

Στην περίπτωση **βραχείων ινών λίνου**, η επίπτωση της ενίσχυσης στη μεταποίηση δεν μπορεί να απομονωθεί δεδομένου ότι σχεδόν όλες οι παραγόμενες ποσότητες αποτελούν παραπροϊόντα αναπίνησης μακρών ινών ενώ οι εκτάσεις καλλιέργειας λίνου που προορίζονται ειδικά για την παραγωγή βραχείων ινών παραμένουν περιθωριακές.

Για τους **παραγωγούς κάνναβης**, η κατάργηση της ενίσχυσης θα μπορούσε να προκαλέσει αναλογική μείωση των τιμών. Στην περίπτωση αυτή, το περιθώριο για τους παραγωγούς κάνναβης θα μπορούσε να συμπιεστεί σημαντικά και θα ήταν πολύ στενότερο από ότι το περιθώριο που προκύπτει από την καλλιέργεια άλλων εναλλακτικών αροτραίων καλλιεργειών. Πρέπει να σημειωθεί ότι η καλλιέργεια κάνναβης απαιτεί περισσότερη ένταση εργασίας απ'ότι άλλες καλλιέργειες. Θα πρέπει να αναμένεται σημαντική μείωση των καλλιεργούμενων με κάνναβη εκτάσεων και επακόλουθη μείωση των προμηθειών αχύρων κάνναβης στη βιομηχανία πρώτης μεταποίησης.

Ο κατωτέρω πίνακας παρουσιάζει τη σύγκριση του περιθωρίου ανά εκτάριο που προκύπτει για τις διάφορες καλλιέργειες στη Γαλλία και στη Γερμανία και δείχνει την απώλεια ανταγωνιστικότητας της καλλιέργειας κάνναβης χωρίς τη μεταφορά ενός ποσοστού 80% περίπου της ενίσχυσης στη μεταποίηση προς τον καλλιεργητή:

	Γαλλία			Γερμανία		
	Κάνναβη	Σίτος	Κραμβόσποροι	Κάνναβη	Κριθάρι	Αραβόσιτος
Περιθώριο (EUR/ha)	554	442	490	486	553	499
Μέση συγκομιδή (τόνοι ινών/ha)	1,95	–	–	1,67	–	–
Μεταφορά ενίσχυσης (EUR) – 80%	140	–	–	120	–	–
Περιθώριο χωρίς ενίσχυση (EUR/ha)	414	442	490	366	553	499

Σημείωση: Οι αριθμοί είναι ενδεικτικοί και δεν επιτρέπουν άμεσες συγκρίσεις μεταξύ χωρών λόγω των διαφορετικών μεθόδων υπολογισμού.

Η οικονομική επίπτωση από την κατάργηση της ενίσχυσης στη βιομηχανία βραχέων ινών λίνου θα μετριαστεί από την αύξηση που προβλέπεται στην ενίσχυση για μακρές ίνες. Μόνο ειδικευμένες μονάδες μεταποίησης, οι οποίες αποτελούν ένα αμελητέο τμήμα του κλάδου, θα επηρεαστούν άμεσα από τη μείωση των εισοδημάτων.

Αντιθέτως, στην περίπτωση της κάνναβης, η κατάργηση της ενίσχυσης θα μπορούσε να επηρεάσει την οικονομική ισορροπία των μεταποιητών, για τους οποίους η ενίσχυση αποτελεί ένα σημαντικό μέρος του καθαρού κέρδους τους. Η επιβίωση των μεταποιητών που επεξεργάζονται αποκλειστικά ίνες που προορίζονται για νέες τεχνικές εφαρμογές θα μπορούσε να τεθεί σε κίνδυνο ενώ “μεικτές” μονάδες που παράγουν ίνες για ειδικά χαρτιά και νέες διεξόδους θα επέστρεφαν στην παραδοσιακή δραστηριότητά τους (χαρτοβιομηχανία). Επιπροσθέτως, η παραδοσιακή διεξόδος (χαρτί) θα μπορούσε να απειληθεί μεσοπρόθεσμα από φθηνότερα υποκατάστατα προϊόντα ή από την μετεγκατάσταση της παραγωγής.

Ως εκ τούτου, ενδείκνυται η παράταση της στήριξης της παραγωγής βραχειών ινών λίνου και ινών κάνναβης για τις δύο επόμενες περιόδους εμπορίας με στόχο να δοθεί η δυνατότητα στη βιομηχανία να παγιώσει τις νέες αγορές για τις ίνες αυτές. Επιπροσθέτως, η παράταση αυτή θα δώσει περισσότερο χρόνο για την κατάλληλη αξιολόγηση της λειτουργίας της ΚΟΑ στα νέα κράτη μέλη.

2.3. Συμπληρωματική ενίσχυση

Εάν η ενίσχυση ύψους 120 ευρώ ανά εκτάριο για περιφέρειες των Κάτω Χωρών και του Βελγίου καταργηθεί, το ακαθάριστο περιθώριο κέρδους για τον λίνο θα είναι χαμηλότερο απ'ό,τι το περιθώριο για τον σίτο και το κριθάρι. Δεδομένου ότι ο φόρτος εργασίας για την καλλιέργεια αυτή είναι μεγαλύτερος απ'ό,τι για τα σιτηρά, η καλλιέργεια αυτή δεν θα είναι πλέον ανταγωνιστική και μπορεί να αναμένεται μεγάλη μείωση της καλλιεργούμενης με λίνο έκτασης στην περιφέρεια των Polders.

Μία παρόμοια σύγκριση για τις περιοχές της Γαλλίας και του Βελγίου που είναι επιλέξιμες για ενίσχυση 50 ευρώ ανά εκτάριο δεν οδηγεί στα ίδια συμπεράσματα. Αντίθετα, η κατάργηση της συμπληρωματικής ενίσχυσης δεν θα έχει τέτοιες δραματικές επιπτώσεις στα επίπεδα των εισοδημάτων των παραγωγών. Εντούτοις, υφίσταται κάποια αβεβαιότητα σχετικά με το μέλλον της παραγωγής – ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια των ετών με κακές καιρικές συνθήκες.

Είναι σημαντικό να σημειωθούν οι έντονες ετήσιες διακυμάνσεις στα εισοδήματα που προέρχονται από τον λίνο σε αντίθεση με τις περισσότερες άλλες καλλιέργειες. Η ενίσχυση κατέστησε δυνατή την άμβλυνση των επιπτώσεων της μετεγκατάστασης σε άλλες περιφέρειες με χαμηλότερες τιμές γης και καταλληλότερες γεωργικές διαρθρώσεις.

Οι οικονομικές αναλύσεις δείχνουν ότι η ενίσχυση των 120 ευρώ ανά εκτάριο για τον λίνο που παράγεται στις Κάτω Χώρες και στα βελγικά Polders ήταν χρήσιμη για τη διατήρηση, ή ακόμη και για την μικρή αύξηση των καλλιεργούμενων με λίνο εκτάσεων στις περιοχές αυτές. Εντούτοις, οι μελέτες αυτές δεν προσδιορίζουν ποιο θα ήταν το κατάλληλο επίπεδο ενίσχυσης για τις περιοχές αυτές. Η πρόταση είναι να διατηρηθεί το σημερινό επίπεδο της ενίσχυσης για περίοδο δύο ετών.

2.4. Επίπεδο ξένων ουσιών

Όσον αφορά το επίπεδο των ξένων ουσιών, το μέτρο αυτό ανάγεται στο δεύτερο ήμισυ της δεκαετίας του 1990, η οποία είναι η περίοδος που σημαδεύεται από τεράστια κερδοσκοπία. Ο στόχος ήταν να εισαχθεί μία υποχρέωση διενέργειας δαπανηρού καθαρισμού των ινών και, με

τον τρόπο αυτό, να αποθαρρυνθεί η παραγωγή ινών πολύ χαμηλής ποιότητας, οι οποίες δεν προορίζονταν ούτε ακόμη και για την αγορά.

Εντούτοις, στις βραχείες ίνες για χαρτιά, είναι αναγκαίο πράγματι ένα υψηλό επίπεδο ξένων υλών για περαιτέρω μεταποίηση. Το κόστος του καθαρισμού είναι τόσο ψηλό ώστε να ισούται, ή ακόμη και να υπερβαίνει, την προστιθέμενη αξία των προϊόντων.

Στην περίπτωση της υφαντουργίας, απαιτείται ένα χαμηλό επίπεδο ξένων υλών. Εντούτοις, δεδομένου ότι οι τιμές πώλησης είναι υψηλότερες, οι μεταποιητές έχουν συμφέρον να καθαρίζουν τις ίνες.

Στις τεχνικές ίνες, απαιτείται χαμηλό επίπεδο ξένων υλών για ορισμένες αγορές.

Ως εκ τούτου, στην πράξη, τα περισσότερα κράτη μέλη εφαρμόζουν την παρέκκλιση από το μέγιστο επίπεδο των ξένων υλών. Βάσει του συστήματος, είναι αναγκαίο να υπολογίζεται μείωση της ενίσχυσης βάσει του επιπέδου των ξένων ουσιών, η οποία δημιουργεί διοικητικό φόρτο εργασίας, αλλά είναι ο μόνος τρόπος να διασφαλιστεί η δίκαιη κατανομή της ενίσχυσης.

Ενώ οι αγορές για βραχείες ίνες αναπτύσσονται και δεν είναι ακόμη πολύ σταθερές, ενδείκνυται να παραταθεί η ισχύς των ισχυουσών διατάξεων, συμπεριλαμβανομένης της μείωσης της ενίσχυσης ανάλογα με το επίπεδο των ξένων υλών.

3. ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η παρούσα έκθεση καταρτίστηκε μετά από αίτημα του Συμβουλίου για την αξιολόγηση των επιπτώσεων της ενίσχυσης για τη μεταποίηση αχύρου, λίνου και κάνναβης σε ίνες, που θεσπίστηκε με την τελευταία μεταρρύθμιση της κοινής οργάνωσης αγοράς για τον τομέα αυτό που άρχισε να ισχύει την 1^η Ιουλίου 2001.

Υπό το φως της διεξαχθείσας ανάλυσης, θα έπρεπε να προταθεί η παράταση του ισχύοντος καθεστώτος ενισχύσεων για μία ορισμένη περίοδο. Αυτό θα δώσει χρόνο για την απόκτηση μεγαλύτερης εμπειρίας, η οποία απαιτείται ιδιαίτερα στην περίπτωση των νέων κρατών μελών. Η χορήγηση ενίσχυσης για βραχείες ίνες και η συμπληρωματική ενίσχυση για την καλλιέργεια λίνου σε ορισμένες παραδοσιακές περιοχές καλλιέργειας θα έπρεπε, ως εκ τούτου, να παραταθεί υπό τις υφιστάμενες συνθήκες.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1673/2000 του Συμβουλίου περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα του λίνου και της κάνναβης ορίζεται ότι:

«Το 2005, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την ενίσχυση στη μεταποίηση, συνοδευόμενη ενδεχομένως από προτάσεις.

Η έκθεση θα περιλαμβάνει αξιολόγηση των επιπτώσεων της ενίσχυσης στη μεταποίηση ιδίως όσον αφορά

- την κατάσταση των παραγωγών όσον αφορά τις καλλιεργούμενες εκτάσεις και τις τιμές,*
- τις τάσεις των αγορών κλωστικών ινών και την ανάπτυξη νέων προϊόντων,*
- τη βιομηχανία μεταποίησης.*

Η έκθεση θα αναφέρει, λαμβάνοντας υπόψη την εναλλακτική παραγωγή, εάν η βιομηχανία μπορεί να λειτουργήσει σύμφωνα με τις καθορισμένες κατευθύνσεις. Θα εξετάζει επίσης τη δυνατότητα παγίωσης, μετά την περίοδο εμπορίας 2005/06, της ενίσχυσης μεταποίησης ανά τόνο βραχείων ινών λίνου και ινών κάνναβης και της συμπληρωματικής ενίσχυσης ανά εκτάριο λίνου που αναφέρεται στο άρθρο 4.»

Είναι θετικός ο συνολικός απολογισμός της υφιστάμενης οργάνωσης του τομέα του λίνου και της κάνναβης³ και συνάγεται το συμπέρασμα ότι λειτουργεί εύρυθμα η κοινή οργάνωση της αγοράς. Η σημαντικότερη συνέπεια που είχε η θέσπιση της ενίσχυσης στη μεταποίηση για την παραγωγή ινών ήταν ότι εξαλείφθηκε η κερδοσκοπική παραγωγή. Η μεταρρύθμιση του 2000 επέφερε σημαντική μείωση των δαπανών της Κοινότητας και σταθεροποίησε τον προϋπολογισμό σε περίπου 20 εκατομ. ευρώ. Επιπλέον, η μεταρρύθμιση είχε ως αποτέλεσμα την ανάπτυξη οικονομικώς βιώσιμων αγορών και, εν γένει, εξασφαλίστηκε ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, βελτιώθηκε το εισόδημα των παραγωγών κατά την υπό εξέταση περίοδο.

Με την ενίσχυση στη μεταποίηση υποστηρίχθηκε η παραγωγή ινών λίνου και κάνναβης στην ΕΕ, υλικών που έχουν θετικές συνέπειες στο περιβάλλον (διατήρηση της βιοποικιλότητας). Επιπλέον, η ενίσχυση στη μεταποίηση στο πλαίσιο της ΚΟΑ έχει συμβάλει στη διατήρηση και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης σε παραδοσιακά παραγωγές και άλλες περιοχές και στην ενίσχυση των επενδύσεων στην Ε&Α για τη βελτίωση των μεθόδων μεταποίησης και την ανάπτυξη νέων προϊόντων που περιέχουν φυτικές ίνες.

Είναι δύσκολο να αξιολογηθεί πλήρως ο αντίκτυπος της μεταρρύθμισης του 2000 και ο ακριβής ρόλος που διαδραμάτισε η ενίσχυση για τη μεταποίηση στην παραγωγή των κρατών μελών της ΕΕ-15. Μόνο τα στοιχεία για τις περιόδους εμπορίας 2002/2003 και 2003/2004 είναι οριστικά και μπορούν να θεωρηθούν αντιπροσωπευτικά, δεδομένου ότι η εσοδεία 2001/2002 επλήγη σοβαρότατα από τις κακές καιρικές συνθήκες.

Από τα νέα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1^η Μαΐου 2004, σε έξι παράγονται ίνες λίνου και σε τρία ίνες κάνναβης. Τα επί του παρόντος διαθέσιμα στοιχεία

³ Βλ. την έκθεση αξιολόγησης που ολοκληρώθηκε τον Οκτώβριο του 2005: “Evaluation de l’organisation commune de marché dans le secteur du lin et du chanvre». http://europa.eu.int/comm/agriculture/eval/index_fr.htm.

δεν επιτρέπουν να αναλυθεί λεπτομερώς η εξέλιξη της παραγωγής και η εφαρμογή του συστήματος σε αυτά τα νέα κράτη μέλη.

Λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις συνθήκες προτείνεται διετής παράταση του συστήματος που ισχύει την περίοδο εμπορίας 2005/2006. Έτσι, έως και την περίοδο εμπορίας 2007/2008 θα παραμείνει αμετάβλητη η ενίσχυση για τις μακρές ίνες λίνου στο σημερινό επίπεδο των 160 ευρώ ανά τόνο και η ενίσχυση για τις βραχείες ίνες λίνου και τις ίνες κάνναβης θα διατηρηθεί σε 90 ευρώ ανά τόνο. Για τις εθνικές εγγυημένες ποσότητες θα εξακολουθούν να ισχύουν τα σημερινά επίπεδα.

Ως προς το ανώτατο ποσοστό ξένων υλών και συσσωματωμάτων ινών, δεδομένου ότι τα περισσότερα κράτη μέλη κάνουν χρήση της παρέκκλισης από το όριο του 7,5% και ότι για ορισμένα είδη τελικής χρήσης απαιτείται υψηλότερο ποσοστό ξένων υλών, θα πρέπει να διατηρηθεί το ισχύον σύστημα, ώστε να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χορηγούν ενίσχυση για βραχείες ίνες λίνου που περιέχουν κατ' ανώτατο όριο 15% ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών και για ίνες κάνναβης που περιέχουν κατ' ανώτατο όριο 25% ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών.

Η συμπληρωματική ενίσχυση που χορηγείται στους πρώτους μεταποιητές μακρών ινών λίνου σε ορισμένες παραδοσιακές περιοχές παραγωγής των Κάτω Χωρών, του Βελγίου και της Γαλλίας, θα παραμείνει αμετάβλητη, δηλαδή 120 ευρώ ανά εκτάριο στη ζώνη I και 50 ευρώ ανά εκτάριο στη ζώνη II, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1673/2000.

Αυτή η παράταση του ισχύοντος συστήματος θα καταστήσει δυνατή τη διεξοδικότερη ανάλυση με βάση την κτηθείσα στο μεταξύ πείρα και θα προσφέρει επαρκή χρόνο για να ολοκληρωθεί η συνολική αποτίμηση του αντικτύπου, ώστε να αξιολογηθεί η δυνατότητα απλούστευσης του εν λόγω συστήματος ενίσχυσης με την ενσωμάτωσή του στο γενικό πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς.

Επ' ευκαιρία της αναθεώρησης του καθεστώτος για τον λίνο και την κάνναβη που προορίζονται για την παραγωγή ινών, είναι σκόπιμο να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, ούτως ώστε η καλλιέργεια της κάνναβης να είναι συμβατή με χρήσεις διαφορετικές από την παραγωγή ινών και μόνον.

Σύμφωνα με το άρθρο 52 του ανωτέρω αναφερόμενου κανονισμού, εκτάσεις όπου καλλιεργείται κάνναβη είναι επιλέξιμες για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης εάν η περιεκτικότητα σε τετραϋδροκανναβινόλη (THC) των ποικιλιών κάνναβης δεν υπερβαίνει το 0,2% και η πρωτογενής παραγωγή μεταποιείται σε κλωστικές ίνες. Η δεύτερη προϋπόθεση, που προέρχεται από την προγενέστερη συσχέτιση μεταξύ του καθεστώτος για τις αροτραίες καλλιέργειες και της ενίσχυσης στη βιομηχανία ινών, δεν είναι πλέον απαραίτητη υπό το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, και, επιπλέον, η προϋπόθεση αυτή αποκλείει εκ των πραγμάτων τη χρήση κάνναβης για άλλες βιομηχανικές χρήσεις, π.χ. για την παραγωγή ενέργειας.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, όσον αφορά την ενίσχυση για τη μεταποίηση του λίνου και της κάνναβης που προορίζονται για την παραγωγή ινών, και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, όσον αφορά την κάνναβη που είναι επιλέξιμη για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁴,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Στο άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1673/2000 του Συμβουλίου της 27^{ης} Ιουλίου 2000 περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα του λίνου και της κάνναβης που προορίζονται για την παραγωγή ινών⁵ ορίζεται ότι η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την ενίσχυση για τη μεταποίηση, συνοδευόμενη ενδεχομένως από προτάσεις. Με βάση την έκθεση αυτή, είναι σκόπιμο να συνεχισθεί το ισχύον σύστημα έως και την περίοδο εμπορίας 2007/2008.
- (2) Η ενίσχυση στη μεταποίηση όσον αφορά τις βραχείες ίνες λίνου και τις ίνες κάνναβης που περιέχουν κατ' ανώτατο όριο 7,5% ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών ισχύει έως και την περίοδο εμπορίας 2005/2006. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τις θετικές εξελίξεις στην αγορά για αυτό το είδος ινών υπό το ισχύον καθεστώς ενίσχυσης και ως συμβολή στην εδραίωση καινοτόμων προϊόντων και των δυνατοτήτων διάθεσής τους στην αγορά, πρέπει να παραταθεί η εφαρμογή αυτής της ενίσχυσης έως το τέλος της περιόδου εμπορίας 2007/2008.
- (3) Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1673/2000 προβλέπεται αύξηση του επιπέδου της ενίσχυσης στη μεταποίηση όσον αφορά τις μακρές ίνες λίνου από την περίοδο εμπορίας 2006/2007. Δεδομένου ότι η ενίσχυση στη μεταποίηση όσον αφορά τις βραχείες ίνες διατηρείται αμετάβλητη έως και την περίοδο εμπορίας 2007/2008, η

⁴ ΕΕ C ..., ..., σ. ...

⁵ ΕΕ L 193, 29.7.2000, σ. 16. Κανονισμός, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 393/2004 (ΕΕ L 65, 3.3.2004, σ. 4).

ενίσχυση στη μεταποίηση όσον αφορά τις μακρές ίνες λίνου πρέπει να περιοριστεί στο ισχύον επίπεδο έως και την περίοδο εμπορίας 2007/2008.

- (4) Για να προωθηθεί η παραγωγή βραχέων ινών λίνου και ινών κάνναβης υψηλής ποιότητας χορηγείται ενίσχυση για ίνες που περιέχουν κατ' ανώτατο όριο 7,5% ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών. Ωστόσο, τα κράτη μέλη επιτρέπεται να παρεκκλίνουν από αυτό το όριο και να χορηγούν ενίσχυση στη μεταποίηση για τις βραχείες ίνες λίνου που περιέχουν ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών σε ποσοστό μεταξύ 7,5% και 15% και για τις ίνες κάνναβης που περιέχουν ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών σε ποσοστό μεταξύ 7,5% και 25%. Δεδομένου ότι αυτό ήταν δυνατόν μόνον έως και την περίοδο εμπορίας 2005/2006, είναι αναγκαίο να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν απ' αυτό το όριο για δύο ακόμη περιόδους εμπορίας.
- (5) Για να συνεχιστεί η εξασφάλιση εύλογων επιπέδων παραγωγής σε κάθε κράτος μέλος, είναι αναγκαίο να παραταθεί η ισχύς των εθνικών εγγυημένων ποσοτήτων.
- (6) Με συμπληρωματική ενίσχυση έχει υποστηριχθεί η συνέχιση της παραδοσιακής παραγωγής λίνου σε ορισμένες περιοχές των Κάτω Χωρών, του Βελγίου και της Γαλλίας. Προκειμένου να συνεχιστεί η σταδιακή προσαρμογή των γεωργικών εκμεταλλεύσεων στις νέες συνθήκες της αγοράς, είναι αναγκαίο να παραταθεί αυτή η προσωρινή ενίσχυση έως και την περίοδο εμπορίας 2007/2008.
- (7) Η Επιτροπή πρέπει να υποβάλλει εγκαίρως έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο πριν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας 2008/2009, ώστε να αξιολογηθεί κατά πόσον το σημερινό σύστημα πρέπει να προσαρμοστεί ή να συνεχιστεί.
- (8) Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001⁶ προβλέπεται ότι μόνον οι καλλιέργειες κάνναβης για ίνες είναι επιλέξιμες για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης που θεσπίστηκε με βάση τον τίτλο ΙΙΙ του εν λόγω κανονισμού. Είναι σκόπιμο να καταστεί επίσης επιλέξιμη η καλλιέργεια κάνναβης για άλλες βιομηχανικές χρήσεις.
- (9) Οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1673/2000 και (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1673/2000 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο άρθρο 2, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

⁶ ΕΕ L 270, 21.10.2003, σ. 1. Κανονισμός, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2183/2005 της Επιτροπής (ΕΕ L 347, 30.12.2005, σ. 56).

«3. Το ποσό της ενίσχυσης στη μεταποίηση, ανά τόνο ινών, καθορίζεται ως εξής:

α) όσον αφορά τις μακρές ίνες λίνου:

- 100 ευρώ για την περίοδο εμπορίας 2001/2002,
- 160 ευρώ για τις περιόδους εμπορίας 2002/2003 έως και 2007/2008,
- 200 ευρώ από την περίοδο εμπορίας 2008/2009.

β) όσον αφορά τις βραχείες ίνες λίνου και τις ίνες κάνναβης, που περιέχουν κατ' ανώτατο όριο 7,5% ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών: 90 ευρώ για τις περιόδους εμπορίας 2001/2002 έως και 2007/2008.

Ωστόσο, για τις περιόδους εμπορίας 2001/2002 έως και 2007/2008, το κράτος μέλος δύναται, συναρτήσει των παραδοσιακών αγορών, να αποφασίσει να χορηγήσει επίσης την ενίσχυση:

- για βραχείες ίνες λίνου που περιέχουν ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών σε ποσοστό μεταξύ 7,5% και 15%,
- για τις ίνες κάνναβης που περιέχουν ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών σε ποσοστό μεταξύ 7,5 και 25%.

Στις περιπτώσεις αυτές, το κράτος μέλος χορηγεί την ενίσχυση για ποσότητα που, κατ' ανώτατο όριο, αντιστοιχεί στην παραχθείσα ποσότητα, με βάση 7,5% ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών.»

2) Στο άρθρο 3 παράγραφος 2, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι εθνικές εγγυημένες ποσότητες για τις βραχείες ίνες λίνου και τις ίνες κάνναβης δεν εφαρμόζονται πλέον από την περίοδο εμπορίας 2008/2009.»

3) Στο άρθρο 4 πρώτη παράγραφος, ο όρος «2005/2006» αντικαθίσταται από τον όρο «2007/2008».

4) Το άρθρο 12 διαγράφεται.

5) Στο άρθρο 15 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3. Η Επιτροπή υποβάλλει εγκαίρως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση, συνοδευόμενη ενδεχομένως από προτάσεις, ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας 2008/2009.

Στην έκθεση αξιολογείται ο αντίκτυπος που έχει η ενίσχυση για τη μεταποίηση στους παραγωγούς, στη βιομηχανία μεταποίησης και στην αγορά κλωστικών ινών. Στην έκθεση εξετάζεται η δυνατότητα να παραταθεί η ενίσχυση στη μεταποίηση για βραχείες ίνες λίνου και ίνες κάνναβης και η συμπληρωματική ενίσχυση μετά την περίοδο εμπορίας 2007/2008 καθώς και η δυνατότητα να ενσωματωθεί αυτό το καθεστώς ενίσχυσης στο γενικό πλαίσιο ενίσχυσης των γεωργών υπό την Κοινή Γεωργική Πολιτική, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003.»

Άρθρο 2

Το άρθρο 52 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 52 Παραγωγή κάνναβης

1. Στην περίπτωση της παραγωγής κάνναβης, η περιεκτικότητα σε τετραϋδροκανναβινόλη των ποικιλιών που χρησιμοποιούνται πρέπει να μην υπερβαίνει το 0,2%. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν σύστημα επαλήθευσης της περιεκτικότητας σε τετραϋδροκανναβινόλη για τις καλλιέργειες κάνναβης το οποίο να καλύπτει τουλάχιστον το 30% των εκτάσεων. Εντούτοις, εάν κράτος μέλος εισάγει σύστημα εκ των προτέρων έγκρισης για τέτοιες καλλιέργειες, το ελάχιστο είναι 20%.
2. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 144 παράγραφος 2, προϋπόθεση χορήγησης της ενίσχυσης αποτελεί η χρήση πιστοποιημένων σπόρων ορισμένων ποικιλιών.»

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΚΟΝΔΥΛΙΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ: 05 02 07 01				ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ: 24 εκατομ. €					
2. ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ: Τροποποίηση του κανονισμού 1673/2000 – Ενίσχυση για τη μεταποίηση σε μακρές ίνες λίνου, βραχείες ίνες λίνου και ίνες κάνναβης									
3. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ: Άρθρο 37 της Συνθήκης									
4. ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ: Διετής παράταση του ισχύοντος καθεστώτος.									
5. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ				ΠΕΡΙΟΔΟΣ 12 ΜΗΝΩΝ (εκατομ. ευρώ)		ΤΡΕΧΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2006 (εκατομ. ευρώ)		ΕΠΟΜΕΝΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΕΤΟΣ 2007 (εκατομ. ευρώ)	
5.0 ΔΑΠΑΝΕΣ ΠΟΥ ΒΑΡΥΝΟΥΝ – ΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΕΚ (ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ/ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) – ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ – ΑΛΛΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ				4,84		0		2,9	
5.1 ΕΣΟΔΑ – ΙΔΙΟΙ ΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΚ (ΕΙΣΦΟΡΕΣ/ΔΑΣΜΟΙ) – ΣΕ ΕΘΝΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ				–		–		–	
5.0.1 ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΑΠΑΝΩΝ				2008 4,84 εκατομ. €		2009 1,94 εκατομ.€			
5.1.1 ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΕΣΟΔΩΝ				–		–			
5.2 ΤΡΟΠΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ: Οι συνολικές δαπάνες για αυτήν τη θέση το 2005 ανέρχονται σε 20,045 εκατομ. € Οι συνολικές δαπάνες για αυτήν τη θέση το 2004 ανήλθαν σε 17,893 εκατομ. € <u>Δαπάνες – Ισχύον καθεστώς</u> <u>Περίοδος εμπορίας 2002/2003</u> :18,8 εκατομ. € που κατανέμονται ως εξής: Μακρές ίνες λίνου: 100.000t x 160€ = 16 εκατομ. € Βραχείες ίνες λίνου/ίνες κάνναβης: 14.444 τόνοι x 90 € = 1,3 εκατομ. € Συμπληρωματική ενίσχυση: 1,5 εκατομ. € <u>Περίοδος εμπορίας 2003/2004</u> : 20,19 εκατομ. € Μακρές ίνες λίνου: 101.125t x 160€ = 16,18 εκατομ. € Βραχείες ίνες λίνου/ίνες κάνναβης: 21.767 τόνοι x 90 € = 1,959 εκατομ. € Συμπληρωματική ενίσχυση: 2 εκατομ. € <u>Εκτιμήσεις</u> Τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 1673/2000 για τις περιόδους εμπορίας 2006/2007 και 2007/2008									
		Παλαιά ενίσχυση			Νέα ενίσχυση			Δημοσιονομική επίπτωση	
		ΜΕΠ μακρ.ίνες/t		Ενίσχυση	εκατ.€	Εκτιμ. Ποσότητες	Ενίσχυση	εκατ.€	εκατ.€
Μακρές ίνες		80,823 x		200 =	16,16	102,124 x	160 =	16,34	
Βραχείες ίνες/κάνναβη					0	29,600 x	90 =	2,66	
Συμπλ. Ενίσχυση					0			2	
Σύνολο					0.00	Σύνολο		21.00	21.00
6.0 ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΜΕ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ								ΝΑΙ/ΟΧΙ	
6.1 ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΜΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ								ΝΑΙ/ΟΧΙ	
6.2 ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ								ΝΑΙ/ΟΧΙ	
6.3 ΑΝΑΓΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΣΕ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ								ΝΑΙ/ΟΧΙ	
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ: Η προβλεπόμενη σύμφωνα με τις τάσεις επίπτωση είναι 4,84 εκατομ. €. Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι εάν επιτευχθούν οι μέγιστες εγγυημένες ποσότητες (ΜΕΠ) για τις μακρές και τις βραχείες ίνες, η δημοσιονομική επίπτωση θα ανέλθει σε 11,94 εκατομ. € και η συνολική δαπάνη σε 28,10 εκατομ. €									